

U KIC-u „Budo Tomović“ premijerno prikazan dokumentarac „Iz spomenara naše škole“

PODGORICA - Nema čovjeka koji iz osnovnog i srednjeg obrazovanja nije ponio pregršt uspomena, sjećanja na razne zgrade i nezgode, nestašluke, strahove, prve ljubavi, profesore... Mala riznica đačkih bisera poslijeratnog Titograda, sve do današnjih dana, zabilježena je i okom kamere reditelja Momira Matovića, koji je u ponedjeljak večer u KIC-u „Budo Tomović“ premijerno predstavio dokumentarac „Iz spomenara naše škole“.

Ovoga puta u fokusu Matovića bila je Srednja ekonomska škola „Mirko Vešović“, koja traje već 96 godina. Nakon dokumentaraca o poslijeratnom Titogradu, KIC-u, rokenrolu, Matović se i ovom filmskom pričom ponovo vratio u doba rane mladosti, ali i koju deceniju ranije. Sagovornici u njegovom dokumentarcu su brojni bivši učenici i profesori Ekonomske škole, koji sa nekrivenim uzbuđenjem, emocijama, ponosom i sjetom govore o minulim školskim danima.

DUH VREMENA

Njihove priče su prepune raznih događajstina iz bogatog spomenara đačkih dana. Ne samo da otkrivaju glavne događaje iz šarenolikog obrazovnog sistema jedne postratne i socijalističke Crne Gore, već nenametljivo skiciraju i duh vremena, u kojem nije bilo važno ko odakle dolazi i kakvog je imovnog stanja. Svi su bili isti, imali su podjednake šanse i prva ulaznica u svijet odraslih bila im je dobro kuć-

Krhkost života koji se brani uspomenama

Kadran iz filma „Iz spomenara naše škole“

no vaspitanje. Prisjećaju se bivši učenici i svojih profesora koji su ostali upamćeni i kao izuzetni pedagozi, uvijek na strani đaka, spremni da razumiju sve njihove nestašluke ili nesnalaženja u pomalo krutom vaspitno-obrazovnom sistemu tadašnje Crne Gore. Škola se nekoliko puta selila i na kraju, sve do izgradnje nove

zgrade, decenijama tavorila u čuvenim paviljonima, vrlo nesuvislim za izvođenje nastave. Paviljoni su prokišnjavali, brojne furune su zimi grijale prostorije, a đacima kao da nije ništa smetalo. Radovali su se druženju i učili, nadajući se zaposlenju po svršetku škole ili Ekonomske fakulteta. Na-

ime, uglavnom, nijesu ostale iznevjerene i učenici Ekonomske škole i kasnije studenti Ekonomske fakulteta bili su ključni za pokretanje ekonomije i razvoj brojnih i nekad uzornih privrednih preduzeća.

IZ ZABORAVA

Sve u ovom dokumentarcu odiše sentimentom, nekom

Smjenjuju se priče, arhivske fotografije, iz prašine i zaborava izranjaju konture nekog minulog života. Toliko toga je stalo i ostalo da se o njemu ponovo govori

slatkim sjetom i ljudskošću. Matović se potrudio da ispoštuje svakog sagovornika i probere najzanimljivije bisere njihovih svjedočenja o đačkim danima. Smjenjuju se priče, arhivske fotografije, iz prašine i zaborava izranjaju konture nekog minulog života. Toliko toga je stalo i ostalo da se o njemu ponovo govori, daju mu se neka nova značenja i pronalazi smisao u današnjem vremenu. Zato su ovakve Matovićeve priče jedna velika metafora o prolaznosti, o krhkosti života koji brzo prolazi i za sobom ostavlja uspomene. Upravo te i takve uspomene, djelici varli-

vog sjećanja, nataložene emocije i slatke slike prošlosti u dokumentarcu dobijaju neki novi smisao i život. Nadasve, bivaju spašeni od mraka i propadanja. Koliko je to važno reditelju, bilo je jasno i na premijeri filma u KIC-u. U kratkom, prigodnom govoru, Matović je podsjetio na riznicu školskih uspomena i istakao da su nepovratni školski dani – besmrtni. Javljaju se, kako je rekao, prilikom slučajnih spominjanja, iznenadnih susreta, na fotografijama u kutijama za cipele, a najčešće prilikom prolaska pored tih školskih objekata i naravno u snovima.

- Dovoljno da otpočne bujica emocija iz jednog velikog spomenara koji je pohranjen duboko u našim dušama – kazao je Matović.

Film je nastao u produkciji Matfilma Montenegro, uz podršku Sekretarijata za kulturu i sport glavnog grada. Direktor fotografije je Relja Erakovića, a obradu zvuka potpisuje Velibor Hajduković. Premijera je priređena u okviru manifestacije Decembarska umjetnička scena. **J. NIKITIVIĆ**

Bridžisu nagrada „Sesil B. Demil“

LONDON - Holivudski glumac Džef Bridžis dobio je nagradu „Sesil B. Demil“ sljedećeg mjeseca na dodjeli nagrada „Zlatni globus“, prenosi B92. Udruženje stranih dopisnika iz Holivuda (HFPA) najavilo je da će Bridžisu nagrada biti uručena na 76. ceremoniji 6. januara. Poznat je po mnogim ulogama, između ostalih u filmovima „Ludo srce“ (Crazy Heart), „Veliki Lebovski“ (The Big Lebowski), „Čovjek zvani hrabrost“ (True Grit) i „Po cijenu života“ (Hell or High Water). Predsjednica HFPA Meher Tatna navela je u saopštenju da 69-godišnji glumac ima izvanrednu karijeru i filantropske napore. Nagrada Demil se dodjeljuje „pojedinu koji je imao nevjerojatan uticaj na svijet zabave“. Tatna je rekla da je Bridžis „osvojio srca i umove“ publike širom svijeta. Među prethodnim dobitnicima su Opra Winfri, Morgan Frimen, Meril Strip, Džodi Foster, Barbara Strejsend, Sidni Poatje i Lusil Bel. **R. K.**

Riječ više o koncertu Crnogorskog simfonijskog orkestra, pod upravom Kirila Stankova

Neke nove dimenzije u poznatim djelima

PODGORICA - Kolika ljepota i široko prostranstvo mogućnosti leži u različitosti senzibiliteta, škola i ličnih estetskih postulata umjetnika, i dovodi do toga da sa svakim novim čitanjem i tumačenjem jednog razdoblja i individualne autorske poetike doživimo i spoznamo neke nove dimenzije u djelima koje smo već slušali, bilo je na posve vrstan način prezentno na koncertu Crnogorskog simfonijskog orkestra održanom krajem prošle nedjelje na Velikoj sceni CNP-a.

Prvi put je naš ansambl predvodio Kiril Stankov, gostujući dirigent iz Njemačke, a njegovo briljantno predstavljanje pri izvođenju „Koncerta za klavir i orkestar br.1“ Frederika Šopena i „Simfonije br. 8“ Antonijina Dvoržaka usadilo je želju kod publike da opet, na nekom novom gostovanju, vide ovog mladog umjetnika.

LAKO I IGRIVO

Sa CSO prvi put je nastupio i ugledni srpski pijanista Vladimir Milošević, izvođači solističku dionicu u Šopenovom ostvarenju. Miloševiću bogatu biografiju čine brojne nagrade, priznanja i gostovanja u prestižnim dvoranama svijeta. Čistim, jasnim tonom i raskoš-

Sa koncerta Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

FOTO: D. MILJANIĆ

nom virtuožnošću (od I stava pa nadalje), i nepokolebljivim mirom i verziranošću, s lakoćom je obrađivao brojne i raznolike tehničke zahtjeve i kompleksnosti, potvrđujući svoje pijanističko majstorstvo. U drugom lirskom stavu, za koji je inspiraciju Šopen našao u ljubavi prema K. Gudkovskoj, Milošević je napravio distancu u odnosu na sentimente, i kroz rutiniranost izvedbe posmatrao teritoriju intime „od spolja“, „sa strane“, ne identifikujući se s njom. Vr-

lo lako i igrivo, i u vrlo brzom tempu, prikazao je nadalje elemente krakovjaka (poljske narodne igre), dok je orkestar stabilno potcrtavao ritmički puls. Stankov je pažljivo odmjeravao volumen ansambla i usklađivao ga sa solistom, i Šopenov koncert kontinuirano dinamički obogaćivao sa mnoštvom zvučnih boja.

VIZUELNI PRIKAZI

U nastavku koncertne večeri bili smo svjedoci izuzetnog energetskog poklapanja Kiri-

la Stankova i crnogorskih simfoničara. Njegov dirigentski gest bio je ekstrovertan, neposredan, muzičarima blizak i pristupačan, i vrlo je dobro znao kakve efekte želi da postigne. Orkestar je na njegovo vođstvo reagovao efikasno i s mnogo entuzijazma, pa smo kao ishod imali izvrsnu interpretaciju s koje ni u jednom momentu nije odlazila pažnja. Njihove revizirbilne reakcije su u vremenskoj ravni kao produkt dale protočnosti i energetsku propulzivnost, a

opet, s druge strane, i mnoštvo efemernih punktova pred kojima je slušalac mogao povremeno da „zastane“, opazi i iznađe neke nove/drugačije zvučne dimenzije, koje je upravo sugerisao Stankov. Orkestarske grupe i njeni solisti pokazali su posebnu vrsnost i vještinu uobljavavanja zvučnog materijala - od efektivnih dijaloga, poput onih između viola i prve flaute, kao i solista u drvenim duvačima, potom solo dionice klarineta i treperave pratnje gudača, preko nastupa koncertmajstora Slađane Cvejić koja je violinski solo iskaz oplemenila kvalitetom svoje boje i izraza, pa sve do snažnih „tuti“ punktova u kojima su svi muzičari dali puni doprinos. Vrlo uvjerljivo zvučali su i nagli kontrastni segmenti, promjene tempa, momenti anti-klimaksa (posebno u nastupu solo klarineta i dubokih gudača) iz kojih se na impresivan način dalje odvijala dramaturška razrada sve do moćnih klimaksa. U trećem stavu melodika je bila prava romantičarska - prostrana i široka, dok se u finalu mogla čuti i odlično zvučno podešena tema koja je egzistirala „iz pozadine“ (duboki gudači). Prefinjeno i dramatično dinamičko i mikro-dinamičko Stankov je uspio da sugerise mnoštvo živopisnih slika u kojima se muzika „prelivala“ u predivne vizuelne prikaze. U njima su se simfoničari i Kiril Stankov dostojno, na transparentan, posve smisaon, blistav i pouzdan način „obrtili“ podgoričkoj publici, koja je nakon koncerta imala pregršt pozitivnih utisaka.

Vanja VUKČEVIĆ